

DOI: <http://www.doi.org/10.21272/legalhorizons.2019.i16.p:30>

КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА СТАБІЛЬНОМУ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

*Жиленко Назар Віталійович,
аспірант кафедри адміністративного,
господарського права і фінансово-економічної безпеки,
Навчально-науковий інститут права,
Сумський державний університет*

Корупція є однією з головних проблем сучасної України, яка приховує в собі загрозу загальнонаціонального масштабу. Корупція - це використання своїх посадових повноважень і довірених прав з метою особистої вигоди, що суперечать законодавству і моральним установкам. Метою корупції є отримання додаткового прибутку. Саме про корупцію і її неприпустимо високому рівні останнім часом все частіше йдеться на найвищому рівні представниками виконавчої і законодавчої влади, громадських організацій.

На даний час питання уже не є правовим, а стає стільки соціально-політичним, проблемі корупції несе в собі руйнівну силу для моральних засад суспільства. Наукове дослідження проблеми корупції об'єктивно пов'язане з великими труднощами, пов'язаними з реальними можливостями корумпованих осіб, що володіють істотними владними повноваженнями, перешкоджати будь-яким спробам проникнути в сферу їх кримінальної діяльності.

Причин корупції можуть бути безліч, проте найголовнішими є: низькі зарплати, недосконалі закони, бюрократизація, відсутність культури і традицій використання прав громадян, відсутність масового опору низової корупції.

Сьогодні, на жаль, можна говорити про те, що проблема корупції в Україні увійшла в систему, і несе загрозу безпеці та успішному розвитку країни і суспільства в цілому. Внаслідок того, що підтримується корупція відбувається поширення цілого ряду негативних соціальних явищ. В результаті чого людству завдається величезних збитків, знижується рівень загальноосвітньої та правової культури.

Боротьба з корупцією в Україні довгі роки знаходиться в центрі суспільної уваги, а також є об'єктом вивчення для вчених і обговорення політиків.

У статті розглядаються причини виникнення корупції в різних сферах життєдіяльності людини та заходи боротьби з нею. Автором було приділено найбільше уваги наступним сферам: педагогічній, управлінській, науковій та медичній.

Ключові слова: корупція, негативні соціальні явища, наукова сфера, медична сфера, педагогічна сфера, управлінська сфера.

Zhilenko N.V. Corruption as a threat to human society. Corruption is one of the major problems of modern Ukraine, which conceals a national-wide threat. Corruption is the use of one's powers and powers of attorney for personal gain, contrary to law and moral standards. The purpose of corruption is to generate additional profits. Corruption and its unacceptably high level have recently been increasingly discussed at the highest level by representatives of the executive and legislative power, public organizations.

At present, the issue is no longer a legal one, but becomes so much socio-political, the problem of corruption carries with it a destructive force for the moral foundations of society. Scientific research into the problem of corruption is objectively linked to the great difficulties associated with the real capabilities of corrupt individuals with significant power to impede any attempt to penetrate their criminal activity.

The causes of corruption can be many, but the most important are: low salaries, imperfect laws, bureaucracy, lack of culture and traditions of the use of citizens' rights, lack of grassroots resistance to grassroots corruption.

Today, unfortunately, it can be said that the problem of corruption in Ukraine has entered the system and poses a threat to the security and successful development of the country and society as a whole. Due to the fact that corruption is supported, a number of negative social phenomena are spreading. As a result, humanity is suffering enormous losses, reducing the level of education and legal culture.

For many years, the fight against corruption in Ukraine has been the focus of public attention and has been the subject of scrutiny for scholars and policy-makers.

The article deals with the causes of corruption in various spheres of human life and measures to combat it. The author has paid the greatest attention to the following areas: pedagogical, administrative, scientific and medical.

Keywords: corruption, negative social phenomena, scientific sphere, medical sphere, pedagogical sphere, administrative sphere.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання корупції досліджували такі вчені як: Л. М. Масюк, А. А. Машиньян, В. І. Берестень, Є. Є. Румянцева, С. Роуз-Аккерман, О. Г. Карпович, П. В. Гулідов, П. В. Ларіонов, С. М. Курганський, А. Скрипник, В. Д. Андріянов, Ф. В. Абрамов, С. С. Сулакшин, І. О. Шевченко, І. Гриньова, В. В. Глущенко, А. Рябов, Є. А. Борисова, Е. О. Леонтєвата, Г. Л. Ільїн, К. Рід, В. Аванесов, С. Комков, Н. В. Галкіна, Е. О. Леонтєва, С. М. Ніколаєв, В. А. Смірновін.

Корупція (від лат. corrumpere — псувати) — негативне суспільне явище, яке проявляється в злочинному використанні службовими особами, громадськими і політичними діячами їх прав і посадових можливостей з метою особистого збагачення [1].

Корупція зараз знаходиться на міжнародному рівні і стала одним з найбільш масових і небезпечних явищ сучасності торкнувши всі сфери людської життєдіяльності.

Міжнародна організація по боротьбі з корупцією Transparency International проводить багато досліджень щодо корупційних питань, зокрема і «Індекс сприйняття корупції» — щорічний рейтинг країн світу, який досліджуються кожний рік починаючи з 1995 року. Перші місця займають Данія, Фінляндія та Швеція. Відповідно до оприлюднених даних за 2018 рік, Україна займає 120 місце серед 180 країн світу. В порівнянні з попереднім роком наша країна покращила свої позиції лише на 2 бали, а отже обійти наших найближчих сусідів (Польщу, Словаччину, Румунію, Угорщину, Білорусь, Молдову та ін.) нам не вдалось [2].

Корупція та боротьба з корупційними проявами останнім часом є дуже популярною особливо після Революції Гідності у 2014 році, після якої в нашій державі було створено досить

багато нових правоохоронних органів, проте бажаних результатів ми досі так і не побачили. Саме тому в нашому дослідженні ми вирішили розглянути більшість найвразливіших сфер людського життя та запропонувати власні шляхи вирішення.

Першою розглянемо педагогічну сферу. Педагогічна діяльність - це діяльність з передачі та освоєння соціального досвіду людства. Вона здійснюється в різноманітних формах освіти, навчання і виховання і, відповідно, самоосвіта, самонавчання і самовиховання. Освіта розділяється за рівнями навчання: початкова, загальна середня, середня спеціальна, вища і фундаментальну наукову освіту.

Дуже ґрунтовно та детально даним питанням займалися К. А. Бабенко та С. Ж. Лазаренко, які у своїй праці виділили наступні причини виникнення корупції у сфері освіти: 1) об'єктивні причини, до яких належать низький рівень заробітної плати освітян, у ЗВО – обмежена кількість місць на бюджетну форму навчання насамперед за престижними спеціальностями або в рейтингових вищих навчальних закладах, недосконалість законодавства, спрямованого на запобігання та протидію корупції; 2) суб'єктивні причини, а саме: розчарування й апатія з боку викладачів до навчального процесу, який є ускладненим відповідно до вимог Болонської системи і не приносить достатніх матеріальних винагород; відсутність пошани до викладацької роботи з боку осіб, які навчаються (учні, студенти); замовчування студентами випадків давання і вимагання грошової чи іншої матеріальної винагороди; 3) об'єктивно-суб'єктивні причини, зокрема: відпрацьовування особою витрат у зв'язку із влаштуванням на викладацьку роботу, недостатні правові та соціальні гарантії захисту освітян.[3]

Відповідно до зазначених вище причин виникнення корупції та проведеного нами дослідження, на нашу думку, одним з найефективніших методів для подолання корупції освітнім закладам є розроблення та затвердження цілеспрямованої антикорупційної політики кожному навчальному закладу.

Наприклад, у 2015 році така програма вже буда затверджена Національним технічним університетом України «Київським політехнічним інститутом ім. Ігоря Сікорського». Антикорупційна програма повинна передбачати низку антикорупційних заходів, які спрямовані на: 1) запобігання корупції (у тому числі на виявлення та усунення причин корупції); 2) виявлення та розслідування корупційних правопорушень; 3) мінімізацію та усунення наслідків корупційних правопорушень. Програма також має включати норми професійної етики працівників та студентів ЗВО.[4]

Отже, підводячи підсумки стосовно подолання корупції у педагогічній сфері, на нашу думку, навчальним закладам необхідно:

1. розробити та затвердити антикорупційну програму, причому приймати активну участь мають як адміністрація та викладачі, так і студенти, учні;

2. правильне, коректне та цікаве ознайомлення всіх учасників навчального процесу з антикорупційною програмою та підписання особою документа про ознайомлення з даною програмою;

3. якщо з'являються випадки порушення положень, то має відбуватися детальне дослідження та розслідування корупційних порушень;

4. суворе покарання за такі правопорушення, якщо все ж таки вину доведено. Покараннями можуть бути: обмеження в професійній сфері, пониження у посаді (для викладачів), фінансові санкції тощо.

Наступною розглянемо управлінську сферу. Дана сфера сприяє зовнішньої організації людини і суспільства. Вона включає в себе всю управлінську ланку. Це державні інститути і організації, менеджерська ланка в приватних організаціях. Нею займаються державні службовці, чиновники і менеджери [5].

Проблемами виникнення корупції, розвитку та шляхів її подолання в органах державної влади займаються наступні дослідники: О. Мельниченко, Ю. Мірошник, В. Ткач, Г. Толстих, В. Степанюк, В. Філіпповський, Г. Чернецька, І. Чубенко. Аналізуючі причини появи корупції, дуже влучно було сказано О. Мельниченко про те, що основними з них є низька оплата праці чиновників та збільшення розриву між доходами державних

службовців та «нових багатіїв» [8, с. 21-22]. В. Малиновський визначає одним із об'єктивних чинників, що стимулюють «тіньову» діяльність чиновників, дуже низький рівень офіційних доходів вітчизняних державних службовців [6, с. 57]. Продовжуючи цю думку, Є. Матвійшин та В.Максимишин зазначають, що корупція є одним із наслідків слабкої мотивації державних службовців [7, с. 449].

Отже, зважаючи на актуальність проблеми протидії корупції, її масштабність та дійсну небезпеку для життєдіяльності суспільства, є доцільним продовжувати дослідження щодо створення дієвої системи попередження та запобігання проявам корупції серед державних службовців.

Проаналізувавши чинне законодавство (зокрема Закон України «Про запобігання корупції») ми можемо зробити висновок, що на законодавчому рівні теоретично закладено основні шляхи ефективної антикорупційної політики. Проте на практиці ми стикаємося з певними проблемами, що заважають ефективній реалізації цієї політики. По-перше, притягнутих правопорушників до адміністративної відповідальності є досить мало, а тому це не зупиняє публічних службовців повторно скоювати корупційні діяння та це дає підстави думати про використання судом недостатньо жорсткої позиції щодо корупційних діянь, а також про можливість послаблення відповідальності в результаті використання різних підходів до кваліфікації злочину. По-друге, досить складно подолати корупцію оскільки у протиправних діяннях зацікавлені не тільки представники органів влади, а й пересічні громадяни (найчастіше – це бізнесмени). Як показує статистика, люди дають хабаря, навіть коли в них не вимагають, для того, щоб отримати певне державне рішення на свою користь та у найкоротші терміни. Необхідність вирішення цих та інших проблем обумовлюють подальші дослідження щодо вироблення ефективної антикорупційної політики [8].

Отже, можемо зробити висновок, що для подолання корупції в управлінській сфері одних наших зусиль буде мало, оскільки найголовнішою причиною корупційних правопорушень є низька заробітна плата. На прикладі Грузії ми бачимо, що уряд піднявши зарплати істотно знизив рівень корупції. Оскільки, всі ми розуміємо, що коли щомісячної зарплати не вистачає навіть на елементарні та побутові речі, тоді й виникають різні думки стосовно незаконного заробітку, одним з яких є корупція. Отже, найголовнішим методом є підвищення заробітної плати, а потім вже підвищення обізнаності та соціальної культури

громадян; введення величезних штрафів та інших санкцій за корупційні правопорушення.

Наступною актуальною для розгляду є наукова сфера. Дана сфера сприяє створенню нових матеріальних досягнень, продуктів інтелектуальної власності, що розвивають життя нашого суспільства. Вона включає в себе промислову і наукову складову. Цим займаються науково-дослідні інститути, заклади вищої освіти та ін. установи.

На даний час дана сфера є дуже уразливою, оскільки всі ми спостерігаємо як продаються, купляються, замовляються та виготовляються різні види робіт (наприклад: реферати; курсові та дипломні роботи; кандидатські та докторські дисертації та ін.), аспіранти під час здачі сесії вдаються до списування, плагіату та «закривання» предметів нечесними способами. Проблему даній сфері існує багато, проте, ми виділяємо найголовнішими наступні:

1. у аспірантів дуже часто складається такий стереотип, що без дачі хабарів, незаконного надання інших майнових чи немайнових винагород особам, які працюють в університеті неможливо домогтися задоволення своїх законних інтересів і прав – отримання достойної оцінки за певний предмет чи іспит. Це робить корупційні злочини латентними і суспільно небезпечними;

2. написання певних видів робіт не самими авторами, а іншими особами для публікації статей в різних видання для покращення своїх позицій у рейтингу між певними особами або між певними установами;

3. великий відсоток плагіату та запозичень у наукових працях, а отже, продуктів інтелектуальної власності існує багато, проте якісних – мало.

А отже, для покращення ситуації та викорінення корупції, ми вважаємо, необхідно зробити наступне:

1. удосконалити законодавства про відповідальність за корупційні та недобросовісні правопорушення;

2. сформувані державну антикорупційну політику, визначити на її підставі стратегії й тактики протидії випадкам корупції в науковій сфері;

3. визначити суб'єкти протидії корупції в освіті та науці, їхніх повноважень;

4. розробити та практично реалізувати програми протидії корупції у навчальних закладах, науково-дослідних інститутах та ін. закладах які б включали відповідні соціально-економічні, політичні, правові, організаційно- управлінські, ідеологічні, правоохоронні та інші заходи;

5. використати позитивний досвід антикорупційної діяльності в освіті інших країн і міжнародної спільноти в цілому;

6. розширити співробітництво з іншими країнами та міжнародними організаціями у сфері протидії корупції в відповідних закладах і установах;

7. забезпечити якість навчання та викладання для молодих науковців та аспірантів відповідно до сучасних вимог;

8. викоринити корупційну практику в усіх основних компонентах внутрішнього середовища навчальних та наукових установ;

9. формувати мотивацію до навчання та вибору теми, яка зацікавить для проведення дослідження, що призведе до високих моральних якостей у майбутньої управлінської еліти нашої держави та ін.

10. в освіті потрібно провести люстрацію: університети не повинні давати роботу, не запрошувати на конференції людей, які були помічені чи яких звинувачують у плагіаті.

11. необхідність посилення контролю за діяльністю спеціалізованих учених рад і підвищення їх відповідальності на рівні проведення експертної оцінки поданих до захисту дисертацій, призначення опонентів, оцінки впровадження результатів досліджень у практику тощо.

Отже, як бачимо, наука зараз починає набирати стрімких обертів і це, беззаперечно, є дуже добре, проте, ми розуміємо, що також це сприяє тому, в даній сфері починає також стрімко з'являтися корупційний клімат. Саме тому поки ситуація знаходиться на початковому етапі, то необхідно вживати заходів, щодо попередження їх.

Наступною розглянемо одну з найголовніших сфер – медичну, для якої, на превеликий жаль, корупція є найбільшійшою проблемою.

У 2017 р. на замовлення Харківської обласної адміністрації було здійснено регіональне дослідження з приводу існування корупції у медичній сфері. Дослідження показало, що неправомірна вигода з боку пацієнтів чи їх близьких надавалася за такі послуги:

1. за отримання листка тимчасової непрацездатності чи інших довідок — 75% респондентів;

2. за якісне проведення операції пацієнту, надання медичних послуг, консультацій — близько 50% респондентів. У цьому випадку пацієнта запевнили, що йому гарантуються якісний до- та післяопераційний догляд, застосування кращих препаратів, медичних виробів, обстеження поза чергою, кращі умови перебування в медичному закладі;

3. за виписування лікарем потрібного рецепта — 10% респондентів;

4. за підтвердження, або приховування тих чи інших медичних фактів — менше 10%. Найчастіше лікарі можуть підтвердити/приховати наявність тілесних ушкоджень, побоїв тощо;

5. за дострокову виписку пацієнта з лікарні або, навпаки, продовження його перебування — 5%;

6. за видачу потрібних довідок про психічний стан пацієнта — 15%;

7. за спотворення істинної причини смерті. У цьому випадку розміри хабарів є найбільшими в медичній сфері, оскільки може йтися про приховування кримінальної смерті. Таких випадків нараховуються одиниці.[9]

Отже, ми бачимо, що найбільший відсоток набрали випадки корупції за отримання листка тимчасової непрацездатності та інших довідок та за якісне проведення операції пацієнту, надання медичних послуг, консультацій. Відповідно, до проведеного дослідження, ми побачили, що більшість випадків корупції лікарі отримували від пацієнта на знак вдячності або для отримання відпустки замість того, щоб працювати. А тому ми вважаємо, що, як і у управлінській сфері, працівникам у медичних закладах необхідно підвищити заробітну плату та адміністрації кожного медичного закладу необхідно регулярно проводити роз'яснення та бесіди та популяризувати антикорупційні принципи. Наступним кроком має бути встановлення суворих покарань за недотримання установлених норм з подальшим звільненням та судовим розглядом.

Дуже доречно стосовно корупційних випадків пов'язаних з фінансуванням зазначає Оксана Сивак – голова правління ГО «Медичний проектний центр»:

«Мінімізація корупційних ризиків, пов'язаних із відбором громад на отримання фінансування, можлива завдяки:

1. створенню публічних, прозорих та зрозумілих інформаційно-аналітичних інструментів. Це може бути онлайн-ресурс, на якому реєструвалися б громади і публікували інформацію, з якої всі розуміли б, чому саме в цій громаді побудована нова амбулаторія;

2. доступу до інформації, пов'язаної з реалізацією змін у сільській медицині в Україні для забезпечення публічного контролю за використанням державних коштів;

3. ефективній комунікації громад з потенційними медичними працівниками, оскільки має значення не стільки інфраструктура, як наявність лікаря, який погоджується на нинішніх умовах їхати працювати в село;

4. економічному розвитку громад в рамках створеного додаткового конкурентного середовища;

5. моніторингу впровадження та реалізації проекту експертами та громадськістю.

Важливим кроком у подоланні корупції у медицині є зміна схеми фінансування, суспільне перелаштування свідомості щодо неприйняття корупції, незалежна і ефективна побудова судової системи, прозорість і контрольованість коштів, які спрямовані на фінансування медицини.[10]

Джерелом корупції є надмірне втручання держави в економіку, бюрократичні традиції, соціальна історія тощо. Потреба у визначенні передумов корупційних діянь обумовлюється тим, що корупція як соціальне явище є продуктом соціально-історичних процесів і суспільних відносин з усталеними закономірностями і тенденціями. Тому ідентифікація причин корупції є такою важливою у процесі боротьби з нею.[11]

Загальні причини корупції можна виокремити в такі групи:

- політичні (використання наданих повноважень для задоволення приватних інтересів);

- економічні (використання державними службовцями власних повноважень у сфері управління економікою);

- правові (перш за все, це неефективна система антикорупційних засобів та недосконале законодавство у сфері протидії корупції);

- організаційно-управлінські (можливість прийняття рішень посадовими особами на свій розсуд, масове заміщення посад державних службовців шляхом використання особистісних зв'язків);

- соціально-психологічні (низька громадянська свідомість; менталітет, що деформується усвідомленням можливості без зайвих зусиль та втрати часу вирішити будь-яке питання тощо). [12]

Також часто випадки корупції зустрічаються у судовій системі, політиці, у засобах масової інформації та інших сферах.

Проаналізувавши міжнародний досвід боротьби з корупцією ми бачимо, що найкращих результатів у антикорупційному напрямку досягають держави, які керуються наступними принципами:

1. сильна політична воля вищого керівництва держави щодо боротьби з корупцією та сформована на її основі єдина державна політика в царині боротьби з корупцією, яка б включала комплекс заходів державного, політичного, економічного, соціального й правового характеру. Ні законодавчі, ні адміністративні, ні будь-які інші заходи, що спрямовані на протидію корупції, не можуть бути ефективними, якщо немає політичної волі на всіх рівнях влади;[12]

2. організований соціальний контроль з боку громадянського суспільства за всією системою державного адміністрування (неодмінною умовою для цього є створення атмосфери прозорості) і забезпечена можливість порушення в цих рамках кримінального переслідування правопорушників. Важливу роль тут відіграють дійсно незалежні засоби масової інформації; [12]

3. незалежність судової влади. Такий підхід усебічно ілюструє правоохоронна система Італії, США, Великої Британії, Франції та інших країн; [12]

4. жорстка підзвітність осіб, які наділені владними повноваженнями, перед реально незалежним органом, що здійснює моніторинг чистоти діяльності державних службовців, а також наділений повноваженнями для притягнення до

відповідальності посадовців незалежно від їхнього місця в ієрархічній структурі влади [12].

Отже, підсумовуючи проведене дослідження, можемо стверджувати, що для поборення української державності з полону корупції і необхідно зробити наступне:

- зі сторони влади – створення належних умов для працівників різних сфер та встановлення гідної оплати праці всіх сфер людського життя, особливо це стосується управлінської та медичної сфери;

- зі сторони працівників – виконання своїх обов'язків якісно та лише відповідно до чинного законодавства;

- зі сторони пересічних громадян – не давати неправомірної вигоди працівникам різних органів та не підставляти ні тих осіб, які працюють, ні нашу країну на світовій арені.

Література:

1. Матеріал з Вікіпедії «Корупція». [електронний доступ] <https://uk.wikipedia.org/wiki/Корупція>
2. Рейтинг «Індексу сприйняття корупції». [електронний доступ] <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjnyattya-koruptsiyi-2018/>
3. К. А. Бабенко та С. Ж. Лазаренко «КОРУПЦІЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ» Державне управління: удосконалення та розвиток № 2, 2015 <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=812>
4. НАТАЛЯ РОЖАНСЬКА, ОТТО ВІЛЬГЕЛЬМ ВОЛЬФ «КОРУПЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СОЦІАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ СТУДЕНТІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ ПІВДНЯ УКРАЇНИ» No 1 (16), травень 2016, с. 171-175
5. Сфери людської діяльності. [електронний доступ] <http://moyaosvita.com.ua/vidpovidi/sferi-lyudskoї-diyalnosti/>
6. Малиновський В. Я. Державна служба: теорія і практика : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – К. : Атіка, 2003. – 160 с.
7. Матвіїшин Є. Мотиваційний моніторинг – засіб підвищення ефективності роботи державних службовців / Є. Матвіїшин, В. Максимішин // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. / редкол. А. О. Чемерис (голов. ред.) [та ін.]. – Львів : Вид-во ЛРІДУ НАДУ, 2004. – Вип. 5. – С. 449–455.
8. Мельниченко О. Подолання корупції як складова державної політики детінізації доходів чиновників / О. Мельниченко // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. / редкол. С. М. Серьогін (голов. ред.) [та ін.]. – Д. : Вид-во ДРІДУ НАДУ, 2005. – Вип. 4 (22). – С. 20–27.
9. «Корупція в медичній сфері: викоринити, запобігти, перемогти». [електронний доступ] <https://www.apteka.ua/article/442446>
10. О. І. Білик, О. В. Новікова «ОБГРУНТУВАННЯ ШЛЯХІВ ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я» Державне управління: удосконалення та розвиток № 10, 2016. [електронний доступ] <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1008>
11. «ВПЛИВ КОРУПЦІЇ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ», 2016. [електронний доступ] https://feao.org.ua/wp-content/uploads/2016/10/FEAO_Corruption_Economy_A5_short_final.pdf
12. І. М. Шабас «Корупція в Україні: сутність, причини, наслідки». — Науково-практична Інтернет-конференція 14.05.2013 — Секція No 2